

справа настільки ясна, що не треба й пояснювати її. Досить пригадати, що коли прийшли були у травні мину. року перші листки про подію у Бельції і коли деякі органи польської преси почали натякати на українців, як винуватців, усі українська преса обурилася тоді: не допускала навіть думки, що такий напад і вбивство — діло українського підпілля.

Пригадуємо собі, що коли ми помістили після процесу Голука низку статей із сумним рефлексом на тему того підпілля, то потім одні польські посол зі соймової трибуни кидав від нашої адресою обвинувачення, що ми — жовта — не осуджуємо самого терору, тільки „вищою“ українське підпілля, яким воно не повинно бути. Очевидно, акид натяганій і тензійно бути. Становище українського легально-організованого світа взагалі до метод революційної боротьби було нераз і не дає сформулювати ясно і недвозначно і кому належить на тім, щоб його знати, той знає його віддавна. Але бувають речі, яких істинування не залежить від нас. І коли ми сотні разів повторили „не хочемо, протестуємо, осуджуємо“, то від цього ще деякі явища не щезнуть, так само, як не народяться інші, яких ми найбільш жагуче бажали собі, бо це залежить головно від причин, які існують та не від нас залежать. І виходить з такого фактичного стану річей, з такого найбільш реалістичного підходу, хочемо, щоб не минуло зно, яке є чи має бути, обмежилось до мінімуму до мінімуму своїх негативних впливів і наслідків.

У даному випадку маємо на увазі не само підпілля, про яке вже стільки писалося. Маємо на увазі ту атмосферу середовища нашого підпілля, яка допускає до того, щоб у головах молодих ідейних хлопців (бож навіть прокуратор не закидав їм бездіяльності, себто не посуджував їх, що діяли для якогось особистих користей чи з мотивів особистої пімсти) зроджувався такий план, у висліді якого гиніє двоє приватних осіб, у політичній боротьбі зовсім незначених, та ще й відомих зі свого непосамого відношення до українства. Зроджується план, що його згодом осуджують самі підсудні.

Спір про те, чи напад у Бельції був ділом ОУН у розумінні рішення та наказу її керівників, чи був самочинною акцією одиниць, яка йшла навіть у розрив з напрямними керівників, що теж можна признавати підсудні — не має значення, остільки, оскільки це річ познані, які не мають впливу на загальне враження серед своїх і чужих. Так само, як воєні акції ОУН годі трактувати у відірванні від української дійсності та українського легально організованого громадянства, бо та акція своїми наслідками має реальний вплив на практичне формування відносин, так само теж не можна трактувати у відірванні від підпілля діяльності поодинокій його членів, які признаються до членства в ньому та які захоплені його ідеями. Очевидно, можна самому відмежуватися, можна не брати на себе відповідальності за річ, яка сталася без відома і згоди, ба навіть проти волі організаційної верхівки. Але поважний підхід до такої події каже витягати для себе такі висновки, щоб унеможливити повторення подібних прецедентів.

І тут знову вертаємось до того, про що вже гадували: чим більший жаль з приводу минулого, тим жагучіше повинно бути бажання, щоб помилки минулого не повторились у будучому! Мало сказати у бельському випадку, що це був самочинний виступ одиниць, які самі висловили потім з цього приводу свій жаль та свій вчинок гірко і страшно відлюкували. Ті одиниці і ті цілі кола, які є відповідальні за українське підпілля (маємо в д'яному випадку на увазі лиш українську сторону), мусять пригадуватися над цією нізкою явищ абсолютно ненормальних: наддівання молоденьких хлопців прерогативами ршати про такі речі, як експропріаційні напади, обв'язування молодців масою зброї, з якої вони мусять робити вжиток, бо так каже просто молодецька психіка, для якої зброя має своєрідний невіддільний чар витворення серед кадр української молоді атмосфери, повної плянів, для яких потрібні і гроші, яких нема, і зброя, яка є. Плянів, в яких майна романтика всуцмш переплутана з найвищими ідеалами нації та активними виступами, за які нація мусить платити найдорожчим, що має, бо життям своєї молоді, не кажучи вже про політичні наслідки з модною в наших часах збірною відповідальністю, включно.

Після варшавського процесу чували ми, що український націоналізм зриває з боевою формою, що її прийняла ОУН, та звертається в сторону творчо-конструктивної праці. Старше громадянство (враховуємо туди й т. зв. середнє покоління, яке брало активну участь в українсько-російській та українсько-польській війні) шире такою вісткою зраділо. І ми неодноразово вказували, що націоналізм та терористична діяльність — це дві зовсім окремі справи, які абсолютно не покриваються, що спеціально український націоналізм має перед собою завдання деде ширші, даліші і глибші, ніж терор проти чужих і проти своїх. Подія у Бельції та золочівський процес повинні спонукати до глибокої пригадуки над тими проблемами. Вони повинні спонукати всю українську ідейну молодь устійнити непорушні тези українського націоналізму, такі тези, які не малиб нічого спільного з „декальгогом“, що про нього ми чували на деяких попередніх процесах. Український націоналізм має перед собою такі самі важливі завдання і таку саму історичну місію, як націоналізм усіх інших культурних народів світа, які мобілізуються проти течій, по губних для їх національного організму. Але ту історичну місію український націоналізм зможе виконати тільки тоді, коли дійсно стане рушійною силою творчої конструктивної праці і коли виключить себе у ті рямці національно-політичної боротьби, які єдино пригоди та можливі для українського народу, згідно з його психікою, його суспільною структурою, його історією, всім його єством.

Всякі спроби вбрати український націоналізм у якінебудь інші рямці — мусять видавати трагічні плоди. Бельсь і Золочів — це такі приклади цієї правди, які кричать великим голосом, голосом повним трагізму.

Найкраща подяка Рідній Школі за святочні бажання приходить чеком Рідної Школи.

Женевські відгуки на австрійські події.

(Від власного кореспондента).

Женева, 14. березня 1938.

Женева перебула разом з Лігою Націй і цілою Швейцарією дні великого хвилювання. Швейцарці турбувалися внаслідок не за долю Австрії, до якої вони зрештою почували ширшу симпатію, як до сусідньої альпійської республіки, що з нею вони були від часу її утворення в найкращих відносинах, а за долю Європи і тимсамим за долю самої Швейцарії. Про похід західних великодержав проти Німеччини в „обороні“ Австрії тут, розуміється ніхто не думав, одначе прилучення Австрії до Німеччини прийшло так несподівано, що всі чекали мимоволі якихсь інших несподіванок, які могли повстати просто з надмірного подразнення нервових державних мужів.

Зокрема не було відомо, чого можна буде чекати від Франції, де уряд Блюма щойно творився. І його створення у приспіванні темні, не на широкій національній основі, як того сподівалися політичні кола Швейцарії, а зовсім так, як і перший соціалістично-радикальний кабінет Блюма, з поширенням його особистого впливу на французький скарб, що збільшує турботи

мали події на сході від Швейцарії на її західних кордонах.

Побоювання стотно можливості німечко-чехословацького конфлікту розвіялися дуже скоро. Тон англійських міждодійних щоденників показав навіть лагідніший, ніж тон британського протесту в Берліні, який зрештою треба було пристосувати до тону французького протесту.

Але найбільше заспокою Женеву (з не тільки Женеву) без сумніву становище Італії супроти австрійських подій. „Рома лєжута — каваза фінита“, думали очевидно в переважній частині Європи. Коли Рим поставився до австрійських подій наскрізь прихильно, то чого ж мають турбуватися інші? Та що й за сенс мають неспадні турботи? Праску нервовість зовсім зриваюча найбільший спокій у Будапешті, Більгороді й Букарешті. Турбуватися Варшаві лицьовало тим менше, що керівники її закордонної політики відпочивав по відвідинах у Римі над Середземним Морем.

До заспокоєння Женеву причинилася ще одна неспадка, але дуже характеристична обставина. Навіть найбільші москвофільські орга-

Фабричний склад:

ЛВІВ, УЛ. КОПЕРНИКА 2 ТЕЛ. 284-81.

Для замовлень: висилкою протекції деталізації і зображення зображення в Лешко — пошта — телефон — телефон: ЛЕКОУВ — вост. лавська.

ни париської преси не зважилися ігнорувати про московський уряд у зв'язку з прилученням Австрії до Німеччини. По московським процесах, за який навіть Блюм у своїм „Полісері“ вказує на те, що обставини, в яких перебігав прилучення Австрії до Німеччини, не дозволяють властиво поставити цієї справи на деякий порядок Л. Н., поминаючи навіть те, що ні Німеччина, ні Італія до неї не належать. Про напад німецького війська на Австрію не можна говорити не лише тому, що вхід його до деяких австрійських міст відбувся без ніякого проливу крові. Німецькі військові віддали прохання прислати новий канцлер Австрії, але й Шустер як приказав австрійському війську не ставити нікого опору німецьким войскам. Згадає женева преса і про те, що Австрія внаслідок цього колись намір прилучитися до Німеччини та що це не сталося виключно через заборону, сформульовану версальським мировим договором.

Ніких мілітарних заходів для оборони східних кордонів Швейцарії не передбачено. Ця кордонна сторожа скріпилася лише з огляду на можливість більшого напливу чужинців з Австрії до Швейцарії. Але такі заходи перешкоджають сусідній Австрії. Позатим у Женеві не виключать очей на те, що прилучення Австрії до Німеччини означає рішучий зворот у розвитку нових політичних відносин в Європі.

Про перенесення центру політичного життя Європи до її осередньо-східної частини в Женеві нема двох думок.

М. Давид

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ
СВОЮ РЕАЛЬНОСТЬ
АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?
ДАЙТЕ ОГолошення до
нашого щоденника

Арештування в Австрії.

Вістка про арештування задержаних архієпископа виявилася неправдивою. Замість арештовано б. архієпископа Австрії Гремберга, б. начальника Горішньої Австрії Гайзнера і Долишньої Австрії — Райтера, директора безпеки гр. Ферра, б. начальника безпеки д-ра Скубала, б. міністра торгівлі Гайзнера, б. соціалістичних і християнсько-соціалістичних б. президента держ. банку Кіска, б. члена міністра бар. Карвінського, б. президента рахункової палати д-ра Вилера, президента І.К.О. д-ра Рехта, архієпископа д-ра Пашана, ського, банкірів Люїса Ротшмала і Люїса Бзеєли, відомого лікаря проф. Ноймана і б.

ПОЛЬСЬКІ КРИВДИ.

Львівський „Дзеник Польскі“ обурений. А причина цього обурення — інтерпеляція посла д-ра Барана в союмі у справі тих засобів, якими українську православу людність на Волині змушують змінити віросповідання.

„В соймовій інтерпеляції — читаємо у статті п. н. „Як відбувається фабрикація „наших людей“ (ч. 75 з 17-го березня п. р.) — т. пос. д-р Баран питає, які доручення видають міністри, щоб усунути терор, під яким живе українська людність. А що п. посол на те, що в такому селі, як Чижиків, львівського повіту, на 1.000 душ 170 поляків живе під постійним терором за їх національну приваженість? А чи не дають українські „господарські кола“ полякам таких обіцянок, що, як змінять віросповідання або оженяться з „нашою“, distant працю в українських кооперативах? А чи не дійшло до вух п. посла, як то селянам-полякам кажуть, що польська мова — це мова для панів, а для селянина тільки мова українська?“

Так справді стоїть чорне на білому у „Дзенику Польскім“. Весело. Особливо з тими посадами для поляків в українських кооперативах! Можна собі уявити: сотні або щонайменше десятки прохань поляків в українській кооперативі, а управа да кожному з них резолюцію: Змінити обряд — дістанете посаду. І подумайте: віднини поляк досі не скрутив, не змінив обряду! Але й не має посади в українській кооперативі.

Та це не єдина польська кривда. Є жакливіші. В Галичині так мало костелів, поляки не мають змоги нераз поїхати до хресту до далекого костела, і зрештою гадають, що це ж один Бог, тому все одно: церква чи костел... А тимчасом українські священники хрестять польських дітей, вписують їх у метрикальні книги греко-католицьких парохій, мало того, перевертають прізвища: з Гурки роблять Гірку, і потім у школі примушують таку дитину ходити на греко-католицьку релігію...

Очевидно, така робота українських священників довела до того, що в багатьох селах польська людність зникла або її число дуже зменшилося. Це своє твердження „Дзеник Польскі“ підтримує статистичними даними з львівського повіту. Ці дані такі самі правдиві, як наведені згорі несамоменті історії з обіцянками полякам посадами в українських кооперативах та цією крадіжкою польських душ. Та щоб не бути голословними, наведемо кілька даних „Дзеника Польского“ і порівняємо зі справжнім станом.

„Дзеник Польскі“ робить великий крик: У 1843 р. було в Голоску 404 родин греко-като-

ликів, тепер є вже 730 родин; в Пустомитах було в 1843. р. — 251 родина греко-католиків, тепер є 487 родин; в Наварії було в 1843. р. 21 гр.-кат. родина, тепер є 97; в Рісній Польській було у згаданому році 330 родин греко-католиків, і то разом з сусідніми селами, а тепер, без сусідніх сіл, отже тільки в самій Рісній Польській, є 710 гр.-кат. родин.

Тепер перевіримо ці числа з офіційними даними „Шематизму духовенства Львівської Архиепархії за рр. 1935-36“. Отже в Голоску є 640 душ греко-католиків (душ, не родин!), у Пустомитах є 487 душ греко-католиків і 573 души римо-католиків, у Наварії — 67 душ греко-католиків, у Рісній Польській 374 душ греко-католиків і 3.560 душ римо-католиків.

Хіба досить. Та все-ж такою брехливою статистикою „Дзеник Польскі“ хоче робити протинарський рух, хоче довести, що у всіх громадах львівського повіту число українців непомірно зросло (цей зріст — це все, розуміється, вкрадені польські душі) і сьогодні в цих громадах українці мають більшість. Що-ж у такому разі буде з тією більшістю римо-католиків у львівському повіті, яку польські „статистики“ віднедавна підкреслюють. Підкреслюють, хоч ще так недавно, 30—40 літ тому, римо-кат. населення львівського повіту творило мало що більше, як третину всього населення. Нічого! Як тільки прийдуть вибори або щось подібне, то знайдуться докази навіть на те, що в селах львівського повіту нема не тільки ні одного українця, але й ні одного греко-католика. Статистика — велика річ! Нею можна довести все, що хто хоче.

Підчас праці
вдома

NIVEA
забезпечує
шкіру!

за 0,40 до 2,60

ЗА ОКЕАНОМ.

„ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЕМ“ У ФІЛЬМІ.

Тішимося радісною звісткою, що безсмертну народну оперу Артемовського „Запорожець за Дунаєм“ вже в найближчих тижнях-місяцях сфільмують. За це діло взялася фільмова консорція, в організуванні якої брав свого часу участь відомий український балетмайстер Авраменко, що належить до управи тієї консорції. Реалізацію ідеї сфільмувати „Запорожця“ призначив приїзд до Злучених Держав Антона Рудницького й Марії Соки, з якими негайно почалися на цю тему (як також і на інші теми з музично-артистичної ділянки) живі розмови. Вони довели до успішного кінця. Антін Рудницький перейняв на себе цілу музичну сторону фільму. п-ні Марія Соки співатиме головну партію Оксани; хто складе фільмовий сценарій — цього покищо не знаємо. В усякому разі підготовні роботи вже значаться, бо вчасним літом фільма мусить бути готова.

З волинського українського життя.

ДО ЮВІЛЕЮ ХРЕЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ.

Дня 21-го березня має відбутися у Кремляні засідання Епархіального Місійного Комітету в поширеному складі, на якому мають обміркувати справу святкування на Волині 950-ліття охрещення св. Володимиром українського народу.

РИЧАЛТОВІ Д Е Ш Е В І Зол. 155.—
ЛІКУВАННЯ ВІД 1. ТРАВНЯ
Інформації:
ІВОНІЧ - ЖИВЕЦЬ 2—33

„СОВІСТЬ ЗАМУЧИЛА“

Надходять вістки з тих сіл, де українські родини під відомими впливами, попереходили на римо-католицтво й буцімто позрілися своєї

національності, що збаламучені люди знову вертаються до православної церкви й заважають себе українцями. В самих Гриняках вертаються до попереднього стану коло 150 осіб. На питання, чому вони вертаються до церкви, знятайно відповідають, що вони зрозуміли помилку, що їх неправильно інформували й нарешті, що „совість замучила“.

ЧЕРВОНІ ШЛЯХТИЧІ.

З вісткою із с. Радомини на Луччині довідуються, що там ведуть між селянами акцію, щоб „шляхтичі верталися на польське шляхотське лоно“ та приступали до організації дрібної чи „загородової“ шляхти Волині. Акцію почали місцеві посамники. Приїздив туди й адвокат Курманович із Луцька (Курмановичі — старий український православний рід). Участь у цій

ТАРАС КУЛЬЧИЦЬКИЙ.

ДІВЧА ЗА ВІКОНЦЕМ.

— Кілько плачу?

— Два і пів золотого — задзвенів дрібний, який голосок зпоза кассового віконця.

Я здригнувся. Цей голосок був такий ніжний, такий приємний, що не дозволив мені відійти, щоб не погнати докладніше у віконце.

А там... і я аж рота роззявив із дива. Бо це дівча було таке гарне, що вводило мене в захоплення. Огніками своїх очей засліплювало мене світло сонця, блиском руських кучерів очарувало мене та, що серце звинувалося клубком.

І я від одного погляду закохався в цій чертній білявці. Дома не міг я взятись до жадної праці; не міг я навіть зібрати думок, щоб подумати, що робити. Завжди перед моїми очима стояла ця маленька голівка та поривала мене в царину мрій.

— Що зі мною? — питає я сам себе, але розумний відповіди я не зумів знайти.

Я вийшов плач і вийшов на вулицю. Йду так без застанови, здійшов я під ту крамничку, яка недавно так основно мене переміняла.

Проходячиючись перед нею, заглядав я щомитини до середини, щоб бодай одним поглядом гляннути на свою вибрану. Тимчасом десь, заграючи свою роль в різноманітній драмі часу, відходив, кланяючись, та ховався за сідниною домі.

Всмір приводив із собою осінню стужу. Я перш за все вийшов у холод: вечора до пізньої пори. Вже почали скрипіти крамничні стори, іду-

чи влізши за порогом гаснути різноколірні

світла вітрини. — коли дівчина жваво вистригнула з крамнички.

Я вже намірився (випадає це, чи ні?) підійти до неї, щоб якось познайомитись, аж тут до неї пристав молодий чоловік та вони, привтавшись радо, пішли разом.

Мені лишилося хіба йти за ними. Я так і зробив. Треба бодай налюбуватись її стрункою поставою, її легкою холою та кокетерією прекрасної голівки.

Немов підзирач, зайшов я під дім, (якого числа я собі негідно записав), біля якого вони розпрощались. Там ця прекрасна білявка щезла в синях.

— О, я мушу її зловити — я повторяв собі, йдучи позадом домі.

А там роздумував я над своїм безталанням, над своєю самотою. Бо я був досім самітний. Мої прибрані родичі та виховники, в яких я мешкав, хоч і прихильні мені, були мені чужі. Я мав десь у далекому світі справжню рідню, до якої линув я часом мрією серед сумних вечорів, але з якою не вдалось мені ніколи порозумітись.

І тепер доля, що підсунула мені таку чудову істоту, яка могла розвинути мою тугу та відкинути самоту, забирає її назад, показавши мені її лише здалека.

— Ні! я таки мушу доbitись до неї, хочби це вимагало найбільшої посвяти — я постановив собі.

І зараз другого дня пішов я знову під крамничку, де вона працювала. Але там ждав на неї той самий чоловік і моя виправа скінчилась нічим.

Так ходив я кілька днів, безуспішно.

Моя білявка не показувалась ніколи на вулиці самітно

Я пробував теж заговорити до неї в крамничці, та назвала покупиць не дозволяла навіть поглядати свобідно своєї орудки.

Вона-ж, помітивши мої часті відвідини в крамничці та під крамничкою, додумувалась чогось і ставалась до мене ще менше прихильно, аж до сторонніх.

— Всі ці душі змовились проти мене — подумав я. І тоді я рішив порозумітись із нею інакше: листовно.

Найкращими, божеськими словами вписав я лист, благуючи її, щоб вона відповіла мені відповісти.

Не знаючи її адреси, ні навіть імені, я писав лист малим хлопчиною, вписавши йому, де я кому його дати.

Тоді почалися нетерпеливі години вичікування.

Ті самі години, що часом так скоро перебігають, що я не оглянешся, видавались тоді такими довгими, такими нудними, що поганів світ, поганіло життя, поганіло все довкола.

День був залитий величчю сонця, що часом каліло золотом болотисту, осінню понурість.

Я не вхопив, а вирвав листа з рук ластаря.

Таки відписала! О, яке щастя! Скорини гухами я роздер концерту та одним духом прочитав відповідь:

— Дорогий Тарасе!

Тішусь, невимовно тішусь, що ти вже знаєш про мій приїзд. Як то дивно, що ми досі не познайомилися такі близькі своїми. Прийди негайно. Жду нетерпеливо.

Твоя далека сестра
Івася К.

Моя ударений обухом я присів на крісло. Так скінчилась моя велика кохання

зміст бере й поляк, резерви Галацінський. Місцеві германці цієї акції радіють радомисльським „шляхтичам“ (до речі здебільша — недавніми селяр-бішми) відразу амініти націоналізм і віру. Вільні обережні йдуть на уступки: моваля, тимчасом можуть залишитися православними, аби лише приступили до шляхотського гурту.

Радомисльським обіцяють, що при комасації ґрунтів вони дістануть добрі шматки землі, їх

виділять в окрему шляхотську колонію і т. д. Довідаючись, що своєю згодою бути „шляхти-чани“ згодилися такі селяни, нападки колись-ніх українських родів: Остророги, Корещькі, Скибицькі, Собуцькі й ін.

Чи швидко почне „мучити совість“ цих радомисльських шляхтичів і чи взагалі їх колись буде вона мучити, покине годі сказати. В.

— о —

В обороні Церкви та її Голови.

ПРОТЕСТ ГРОМАДЯНСТВА БУРШТИНА

Українське громадянство Бурштина, зорганізоване у всіх установах і товариствах, протестує однодушно проти напасти на нашого Князя Церкви та заважє Високодостоїнному Митрополитові Андрееві найвищу пошану і синіську любов.

Таке письмо з підписами всіх українських товариств вислало громадяни Бурштина до Єпис. Митрополита.

Алькоголізм стеалть лікко сухотам.

„Не віддавати землі в чужі, непонимані руки“.

Дня 10-го березня ц. р. відбулися загальні збори „Кружка Дублянців“, тобто студентів агрономічного відділу львівської політехніки в Дублянах. На цих зборах „дублянці“ ухвалили між іншими таку резолюцію:

„Звертаємося з гарячим апелем, особливо

ТВЕРДО СТОЯТИМЕМО ПРИ СВОІЙ ПРАДІДІВСЬКІЙ ВІРІ.

Велике число громадян Пискорович підпи-сало таку заяву:

„Ми, українці села Пискоровичі, у Ярослав-щині, рішуче протестуємо проти злобної напа-сти посла Войцеховського на нашу греко-като-лицьку Церкву і її Голову, Експелецію Кир Андрея та українське Духовенство і заявляємо, що твердо стоятимемо при своїй прадідівській вірі та не дозволимо ображати того, що є на-шими святощами.“

до тих зпоміж нас, що мають земельні посіло-сти в першу чергу і до тих, що у вакаційному часі відбувають практику на терені цілої на-шої держави, щоби вицілювали та поширюва-ли думку: не віддавати нашої землі в чужі, не-понимані руки.“

Новий закон про устрій адвокатури

У вчорашньому числі вмістили ми коротку замітку про те, що сойм ухвалив новий закон про устрій адвокатури, відкинувши всі попра-вки національних меншин, отже й українців. По-станови цього нового закону у великій мірі об-межують права українців тому Українська Парламентарна Репрезентація робила усі зу-силля, щоб увести до закону бодай деякі по-правки і алагодити таким чином його проти-українське вістря. Всі ці зусилля були, як це ми вже вчора замітили, даремні.

У дискусії над цим законом на пленумі сой-му, у вівторок, 15. березня ц. р. забирали слово українські послі: д-р Степан Витвицький, д-р Степан Баран, Гринь Тершаківський і д-р Степан Біляк.

ПРО КАНДИДАТА ДО АДВОКАТСЬКОГО СТАНУ РІШАТИМУТЬ ПОЛІТИЧНІ ОГЛЯДИ.

Посол Витвицький стверджує у своїй про-мові, що проект закону про устрій адвокатури передбачує значні обмеження незалежності ад-вокатури. Ці обмеження дадуться особливо від-чутні у справі доступу до адвокатури й у спра-вах самоуправи та органів влади в адвок-атських установах. Стаття 57-ма проекту вводить судову апеляцію, а це значить, що ті, що ді-стали відомості, кваліфікації, мусять перейти ще оцінку не тільки під фактом, але й політич-ним оглядом. Німці виправдані причини не про-мовляють за тим, щоб такі обмеження вводили.

Проект закону зовсім виключає молодь у-країнської національності від доступу до ад-вокатського звання. Промовць знає випадки, що без якихисьбудь річешніх причин, тільки тому, що даний кандидат належав до української на-ціональності, йому не дозволили вписатися на листу апелянтів. Це ця сама засада, яка каже, щоб не дати ніякої землі, аж одного варста-ту праці українцям. Це заганає українську мо-лодь в обійми безнадійності і розпачу. Держав-на мудрість вимагала би, щоб над цією спра-вою довше поміркувати. Тимчасом ніхто про-це не думає. Я переконаний — говорив пос-Витвицький — що внаслідок цього і уряд знесуть цей законопроект у повній свідомості, що цей закон матиме такі наслідки в українському громадянстві.

Постанови проекту у справі адвокатури — це властиво

КІНЕЦЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ АДВОКАТСЬКОГО СТАНУ.

а в інтересі державного ладу і державної обо-рони необхідна цілковита незалежність тих, що боронять права. Промовць звертає увагу на постанову проекту, що закон має діяти від-разу. Цей припис спричинить, що сотні української молоді та адвокатських апелянтів втратять місце наліво зістатися як адвокатури.

Промовць апелує, щоб сойм ухвалив при-найменше ті поправки меншин, які змагають до поправки бодай у деякій мірі кривдних для ус-трою адвокатури та її незалежності приписів проекту.

ШИРОКЕ ПОЛЕ ДО САМОВОЛІ АДМІНІСТРАЦІЇ.

З черги промовляв посол Баран. Значіння адвокатури — говорив він — в кожній демок-ратичній державі було завжди дуже велике. На-віть у царській Росії чи вільгельмівській Прусії, не кажучи вже про довшину Австрії, не знали в ділянці адвокатури обмежень, які приносять теперішній проект. Кожний, хто брав участь у визвольницькій боротьбі, знає, яке велике зна-чіння для визвольницької справи мала польська адвокатура в царській Росії. Значіння польської адвокатури в колишній австрійській займани-ні для польського руху, політичного, суспільно-го й господарського, загально відоме. Було це завдяки тому, що адвокатура була незалежна і мала високу самоуправу. Теперішній проект це під ним оглядом.

ВЕЛИКИЙ КРОК НАЗАД.

Промовць спеціально критикує приписи, які торкаються прийняття до адвокатури. Проект постановляє, що попри справжній припис про незапам'ятований характер кандидата, має він давати ще й заповіту, що збереже гідність ад-вокатського стану. Такий припис нежиттєвий. Бо хто може передбачити, як в будучині пове-деться дотичний адвокат.

Насправді положення виглядатиме так, що про що заповіту рішати не влада безпеки ви-становлюючи свідомість моральності. Тут відкривається широке поле для самоволі адміністрації.

Після того промовць обговорює проекто-ваний припис про апеляцію і звертає увагу на припис, який звільняє від адвокатської апеля-ції всіх державних правників. Це створює до-ступ до адвокатури людям, що часто не знають навіть судової процедури. Таким чином кожний почтовик і залізничник матиме змогу вписатися на адвокатський листу, а це може викликати справжній рух на адвокатуру і спричинить без-сумнісний до її цілковитого парализації. Тому промовць підтримує внесок, що пропонує скре-слати цю постанову. Бо провідною думкою про-екту було підняти фаховий рівень адвокатури, а такий припис не тільки не досягне такої мети, але ще й спричинить до зниження цього рівня.

ПОЛАГОДА ПАРТІЙНИХ І НАЦІОНАЛЬНИХ ПОРАХУНКІВ.

На думку посла Тершаківського проект закону про адвокатуру — це полагода партійних та на-ціональних порохунків. Це один з тих законів, що парализують життя і підпорядковують його

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Ч. 52. Субота, 17 (5) березня 1888.

ПІД ОДИН НАРОДНІЙ ПРАПОР.

У „Відомості Виділу „Народньої Ради“ до всіх ру-синів-патріотів у крм“ читаємо такий запис:

„В ім'я добра наших народніх інтересів та на-шого почуття патріотизму і любови до рідної землі, просимо Вас, Високодостоїнний патріот, стати ра-зом з нами під єдиний народній прапор, а чейме і для нас — сильних вірою в будучинну, єдині і ділом — прийде кращої долі час!“

БОРІТЬБА З РУМУНІЗАЦІЄЮ.

„Діло“ передруковує статтю з „Буковини“ п. н. „Вибирайте румунізатори, що хочете!“ — написану з приводу переходу православних русинів села Ра-ранча на унію. У цій статті поставлені такі вимоги для забезпечення „свобідного національного розвитку руського народу на Буковині“:

„Щоб священики русини, що до руської на-родности виразно признаються і вчинками стверди-ли, що є правдивими приятелями руського народу, мали в своїй і заповіді першество у проповіді на па-рохії по селах і містах з руським або на-родним руським населенням та щоб ці парохії діла-вали.“

„Щоб священики румуни і зрумуновані руму-натори не могли в селах з руським або переваж-но руським населенням відправляти богослуження тіль-ки або частинно в румунській мові, яка для нашого народу незрозуміла і впливає шкідливо на почу-вання руського народу.“

„Щоб уже в духовній семінарії руські підхо-вувалися в руській народній мові тих предків і на-уки, які потім мають використовувати як священи-ки й апостоли між народом, щоб ці науки зах-дили руському народові в хосен, а не на шкodu і де-моралізацію, як це досі діялося!“

ТЕЛЕГРАМИ „ДІЛА“.

Берлін, 17. марта. Стан здоров'я цесаря Фридриха злий, хоча лікарівські часописи пишуть що іншого. Проти д-ра Мененці запанувало у Бер-ліні велике обурення і він дістав вже кілька листів з погрозами.

Відень, 17. марта. Часописи стверджують ві-тальне духовенства в Болгарії проти ім. Фердинанда навіть з проповідництвом в церкві. В Тирні священик визнає мешканців, щоб прогнали князя. Влада кі-тала священика арештувати, але люди незгодилися і помогли йому втекти за границю, до Сербії.

го адміністрації. Він унеможливує українській молоді доступ до адвокатури і сприяє тим, що є лояльні не у відношенні до держави, але до тих, що мають владу у своїх руках. Для добро-держави й адвокатури необхідно втримати збо-внені адвок. самоуправу. Відштовхування від ад-звання

УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ.

яка з великим зусиллям кінчила школи та гімна-зії, за останню продану корову кінчала право, не зробить з цієї молоді державно-творчого е-лементу.

ЩОБ ПРИПИСИ ЗАКОНУ НЕ СТАЛИ ЗАСО-БОМ ПОЛІТИКИ.

Посол Біляк підкреслює, що постанови про-екту про адвокатську самоуправу мусять викли-кати великі застереження. Головна Рада, май-ло половину мають іменувати, буде під неперемож-ним впливом адміністрації. Українці бояться, щоб припис закону не став засобом політи-ки, особливо на національному та віросповідно-му терені. Припис статті 66-ої дозволяє вису-вати деякі особи на адвокатські листи, хоч як-ни вже замкнені, а статті 93 дозволяє відмови-ти адвокату права патронату в умовах, де дуже нееловно окреслені. Ці приписи наляка-ли до ділянки „свобідного розуміння“, якої у нас так зловживають. Стаття 158, яка торкається ап-пелянтів, переписує освічену відливу на-бути права. Це все може стати в руках ад-міністрації засобом до відштовхнення самих собі осіб.

Промовць звертає увагу, що в дискусії про-мовляло незвичайне число українських послів. Вони звертаються до сойму з довірою, що він прийме українські поправки. Громадянство не-че мати в адвокатах оборонців своїх прав і те-оборонців незалежних. На випадок відхищен-ня цих поправок, хаос, який пакує сьогодні в те-рені адвокатури, ще збільшиться і може дійти до її упадку.

ЮРІЙ КОСАЧ

КЛУБОКАРІЯДНИ

Нова збірка новел відомого письменника. Ціна 2.50 зол., поштова пересилка 30 копійок. Можна дістати в Адміністрації „Діла“ і в книж-ниці українських студентів.

Жіноча сторінка.

Ощадність, скупість, негостинність.

Назгадав у нашому щоденному житті дуже часто поняття „ощадність“ і „скупість“ і дуже часто людині ошадній здаються, що вона скупа і негостинна, але на жаль буває випадків багато, що дійсно дехто свою скупість і непривітну негостинність закриває фальшивим позуванням „ощадності“, що більше: цей свій егоїзм і скупість прикриває гордою лаявою, що так, мовляв, водиться в Західній Європі, що власне на ошадності німці, швайцарок та інших представниць Західної Європи мусимо і ми взоруватись. — В загалі це фальшиве зрозуміння правдивої ошадності, або навмисне перекручування її.

За німецькою жінкою йде слава, як за найбагатшою господинею у світі. І слава та оправдані. В найтяжчі для народу часи, тоді, коли через невдачу у світовій війні німці терпіли такі великі злидини, коли вся Німеччина майже голодувала, а властиво жила тільки ріжними сурогатами, що утримували ледви при житті, то і тоді німецька господиня уміла шадити. Коли ніде в цілій Німеччині не можна було напийти доброї кави, а замість неї варили мелені та пражені жолуді, коли в ресторанах можна було дістати тільки на перше бараболянню зупу, а на друге бараболю з якимсь додатком, який ніби лише під мікроскопом можна було доглянути, як третє знову таки бараболю тільки чимсь присолоджену і трохи інакше управлену, то і тоді надавала всьому тому німецька господиня якогось такого вигляду і смаку, що майже не помічалось, що щоденна їжа від початку до кінця була властиво одною лише бараболою. Німецька господиня шадила, але не тратила при тому своєї гостинності і не була скупа. Правда, „вищі“ класи, тобто саме ті заможніші перенесли своє товариське життя до каварень, як могли зустрічатись зі знайомими і це їх ніщо не коштувало, але ота середня класа, ота міщанство і селянство жило давніми формами товариського життя і коли приходили гості, то й по давньому частували кавою (з жолудів) і тортком чи „палічком“ (з бараболі). Ошадна німця шадила інакше. Вона оту бараболю так гарно обирала, що у нас ніхто й не повірив би, як можна цю працю так досконало виконати, яка вміла ту каву з жолудів так зварити, що не тільки гостей нею почастувала, але ще й для родини потім ту каву переварила та видобула з тих жолудів до останку все, що видобути можна. Вона зрештою уміла все так гарно й естетично подати, що гості забували про те, що саме вони пили і їли. Чи коли тепер знайти добрий господарі Німеччина має все, що потрібно і то найліпшої якості, чи німецька господиня забула ті скруті часи і вернулася до давнього передвоєнного господарю-

вання? Ні. Знаємо добре, яку страшну ошадність запровадив там Гітлер і як він від кожного громадянина тої ошадності вимагає, хоч рівночасно і підноситься в Німеччині з кожним днем культурний рівень життя всього громадянства. Але німецька господиня і далі своє господарство провадить так, що нічого в ньому не марнується. В багатій нині Німеччині господиня і далі варить бараболі в лупинках, бо так найменше відпаде при чищенні, але на її столі не бракує і вибагливих та коштовних страв. Вона шадить тепер не на ціні продукту, але на тому, що його доцільно використовує, що у неї ніколи нічого в господарстві не змарнується, що вона ніколи нічого не викине, що вона всякий продукт використає до останку на всі способи. Гітлер не наказав уживати сурогатів чи маловартісних продуктів, але навпаки домагається, щоб все громадянство мало все потрібне до доброго, здорового відживлення, вимагає від жінки, що веде своє господарство, щоб вона дітям і всій родині дала все потрібне, щоб заощадила не на продуктах, але на способі їх зужиття. Кожна німкеня, чи то вона з заможної класи, чи то з бідніших верств мусить перейти господарський вишкіл і навчитись ошаджувати, але не обнижувати свого життя, не позбавляти свою родину і себе не тільки необхідного, але й приємного. Німкеня не скупа, але ошадна до останньої міри.

Ось така різниця між ошадністю і скупістю. І ця ошадність має бути чеснотою кожної господині і то в усіх ділянках її господарства. Наші жінки, чи то з тих інтелігентних верств, чи з міщанства та селянства, чи то ті заможніші, чи бідніші повинні навчитись від німкені тої їх ошадності, але не забувати і про те, що гостинність і привітне товариське спілкування зі всім оточенням є давньою прикметою нашого народу, є його гарною рисою, яку нам не варт під претекстом ошадності, а властиво прикриваючи свій егоїзм, занедбувати. Для нас зустрічі по каварнях є мало пригожою формою і до неї ми скоро не звикнемо, тож не насилуємо себе і своїх знайомих до тих каварнянних гостин, але і не вирікаємось товариського спілкування, зустрічі зі знайомими і близькими тільки через фальшиву ошадність. Найбільше дома бараболянний чи фасольний торт та шклянка немішного чаю, якщо нас на інше не стане, але нехай це все буде подане естетично і привітно то напевне нас за це наші приятелі не осудять. Ось такої ошадності треба нам вчитись у німкені, але не перебирати з чужини того, що не є відповідне нашому характерові і вдачі.

Т. Доля.

Балачки про моду.

БІЛІЗНА.

Елегантна і справді культурна жінка не лише звертає уваги на свою білизну, ніж на свою сукню, а часом навіть білизна її є більш люксовою, навіть як зверхній одяг. Такий люксус у білизні свідчить про її власничку, як про людину, що дійсно любить гарні речі для краси і для свого особистого вжитку, а не лише на те, щоб ними перед кимось похвалитись, чи а когось заздирити викликати.

Говорю тут не тільки про білизну т. зв. нагону, але загально і про білизну столову, і про постелеву, про рушники тощо.

Білизна підлягає моді і то білизна всіх рідів. Давніше та мода не була така химерна, бо й матеріали були тривкіші і траплялось дуже часто, що не тільки від мам, але й від бабусь переходило столове чи постелеве білля у племінну. Повоєнні матеріали, на жаль, такі недолговічні, що числити на кількадесятилітню їм службу нема чого — отже й мода може частіше змінюватись.

Сама назва „білизна“ вказує нам на те, що давніше постелеве, столове і натільне білля було — біле. Тепер можна ту назву „білизна“ ужити дещо змінити, бо в дійсності та наша „білизна“ здебільша буває вже кольорова і хоч би можна головним чином сказати про натільне білля, то вже столова і постелева білизна на моді теж дещо відрізняються. Кожна кольо-

ровий обрус зі серветками був рідкістю і вживав його переважно на будень. Тепер кольоровий обрус у деяких і то навіть дуже святочних випадках є просто необхідний — от наприклад при підвечірках, та ще й „бріджових“. Такі кольорові обруси в найрізноманітніших колірках, а навіть і дуже барвисті є тепер ознакою доброго смаку господині та хисту накрити стіл відповідно до вимоги. Не кажемо вже про те, що давніше вишивані на сільському льняному полотні такі прегарні і люблені нами обруси були лише прикрасою сільської хати, а ніяка „пані“ не зважилась би таким обрусом накрити стіл у часі святочної гостини.

Найменш підлягає „кольоровій“ моді постелева білизна, хоч і тут трапляються часто навіть дуже дорогі гарнітури в різних кольорах, але якщо такі ця мода не може дуже поширяться. На біло застелене ліжко із свіжо-сілими подушками все якось привабливіше, ніж навіть з найтоншого і найніжнішого матеріалу кольорове білля. Дихає від такої білизни свіжість, чистота і заспокоює нерви її лагідність, наче сама кличе до відпочинку. Зате в постелевій білизні дуже змінювана мода оздоб. Ручні галти, вишивки, корони, закладки, монограми все час-до-часу завоюють собі місце на наших постелевих біллі. Був час, коли мода вимагала дуже мало оздоб на білизні, за-

Що ранку
Що вечора

Chlorodont

ПАСТА ДО ЗУБІВ

те дуже тонкого і дорогого полотна. Тепер знову мода вимагає більше оздоблених пошок та „коперт“ на кофдри. Власне тепер панують мода коронки і то найрізноманітнішої. Постелеві гарнітури, які бачимо в модних спеціальних білизнарських журналах є суто оздоблені різними коронковими вставками та обшивками коронкою фальбанками. Спосіб, як ушити ті вставки та укласти фальбани різнорізно і дозволяє власничці такого гарнітуру виявити свій смак і фантазію дуже широко. Знайти тут якийсь стиль чи правило не так як. Кожна пані укладає коронки по власній подобі. При цій коронковій повені затримали своє почесне місце монограми. Вони й далі модні і тут теж фантазія власнички може вільно погуляти, хоч всеж тут уже скоріше пробивається якийсь стиль, а саме літери монограм досить прості без зайвих викрутасів та оздоб. Проста лінія тут затримала своє місце, але розміщення і величина монограми довільні.

Коли дивимся на всі ті „люксузи“, то для ошадної господині є тільки одна пересторога, а саме не наробляти тої білизни дуже багато, бо може прийти мода галту чи вишивки і тоді доведеться ті наші прегарні і досить коштовні коронки спорювати та білизну якусь підлатувати, або ми могли без відхання дивитись на різні новинки, якими нас спокушуватиме знову модний журнал. Зрештою робити великі запаси постелевої білизни непрактично ще й із іншого огляду, через нетривкість матеріалів та через різні умови нашого теперішнього життя, що впливають на тривкість матеріалу.

Отже коли когось із нас спокусив такі „білий місяць“, що так мимоволі приваблював нашу увагу в крамницях, та ми купили собі „дещо“, то розділім собі ті матеріали так, щоб коли прийде нова мода в білизнарстві постелев, ми могли без жалю відложити старі речі, а зробити собі знову один-два гарнітури модніші.

Треба тут зазначити ще одну вимогу в теперішній постелево-білизнарській моді, а саме що бачимо досить багато льняного полотна, що хоч при коронках і фальбанах є тоненьким фабричним, але на спідні простирала може бути і те тонше наше сільське полотно.

Про білизну натільну поговоримо другим разом.

Рита.

3 нашої хроніки.

З КЛЮБОВОГО ЖИТТЯ.

Вечір наших змагань у клубі „Нової Хати“ в „Труду“ зібрав багато публіки. Люди могли всі зацікавитись у великій альбомній виставі. Програма офіційної не було. Для присутніх був приготований п'ятихвилинний концерт, що згуртував усеє клуб в одну окремину, застало гуртну громаду. Коли наші письменники Галина Журба та Наталя Липинська-Холодна, оскільки при столі, привітали їх багаторазово й. Константина Малицька, залучили на змагання жінки з чудової літератури та нашої творчості. Проголосили великих письменників і зазначили великими словами з нагородженням „Сім літер“. Своєю олією до лауреаток та обраних слави також присутній голова ТОПЖ-у ред. Роман Купчинський. Пам'ятаю говорили ще пп. Ольга Дученська, Ольга Залізна та Ліда Бурчаківська. На білизнарській виставці Лідія Кришталіна вибравши переможця зі збірок Наталі Липинської-Холодної. Телесні та широкі настрий ще завершені, коли присутні почули відомий Наталі Липинської-Холодної. Простими словами розказала поема, як мило їй побувати час до часу у Львові, як цінити воно широкі зустрічі галицької публіки. „Ватерлас“ коронки, скарбона, у мой шкати і чому серці“. Вечір протікнув до пізної.

Ділом ушануйте пам'ять тих, що своїм зусиллям та теплоїм поставили нас у ряд своїх.

Сторінка без політики.

ДОЛИНА СМЕРТИ.

Від довгого часу в долині ріки Мези в Бельгії реєстрували масові випадки смерті. В 1930 ромерло там лиш за три дні 60 людей. Це явище досліджувалося кілька разів і в один час зродилося підозріння, що причиною смерті мешканців долини є якісь таємні гази, що їх невідомо завіски надсилають.

Однак досади переведені науковою комісією устійнили, що справа куди простіша. В долині ріки знаходиться кілька великих хемічних фабрик, яких коміни викидають разом із димом легку скількість сіркових сполук. Ці сполуки затримуються в повітрі як малі краплини мряки, наповнюють долину і вбивають людей.

Бельгійська влада звернулася до відомого англійського хеміка проф. Гальдана з проханням намітити засоби боротьби з цим лихом. Проф. Гальдан перебув кілька тижнів у „Долині смерті“ і набрав переконання, що видихи фабричних комінів у долині Мези зовсім не є більше тріливи, як дим фабричних комінів в Лондоні. І коли у столиці Англії зовсім не було випадків затроєння людей, то можна це

пояснити тим, що в Лондоні повітря куди тепліше, як у долині Мези. Струми повітря, що переходять безупинну, вентилюють атмосферу і тріливі гази йдуть до гори. Таким чином одним засобом боротьби з трілиними газами, чи пак трілиною мрякою в „Долині смерті“ є зміна її температури: долину треба ogrівати...

Недавно перевели там спроби ogrівання долини: в кількох місцях запаляли костри і підтримували в них безупинну вогонь. Літаки, що літали над долиною, перевіряли висліди і ствердили, що в цій околиці стояли густі мряки, крім терену покритого вогнями.

Бельгійська влада рішила переводити правильне ogrівання „Долини смерті“. У мрячні дні мешканці будуть розпалювати у визначених місцях костри і підтримувати вогонь, поки мряка не розійдеться.

Вже надійшли весняні матеріями, убрання і плащі
ШАПИРА вул. Личаківська ч. 1.

Зрадила чоловіка в... листах.

Давська преса цікавиться тепер історією подружжя Джонсонів, які жили зі собою вже від десятих літ у прикладній згоді та в тихім сімейнім щасті. Однак жінки завжди хочуть нових вражень. Старі враження буденності і хоч годі нема причини до зміни буденного ходу життя, то жінки вживають різних засобів, щоб лиш його змінити.

Недавно п-і Джонсон запримітила, що її муж став для неї менше звичайний. Вона попала в розпук і почала слідкувати за мужем. Однак не могла нічого певного викрити. В кожнім разі нічого такого, що промовляло би за тим, що в житті Джонсона змінилася інша жінка.

Тоді п. Джонсон рішила вжитися за хитрої, щоб викликати в мужа задрощі і розбудити в нього його любов. Одного дня коли Джонсон прийшов ввечері додому (жінка пішла була до

кіна), застав на своїм столі записку заадресовану до жінки.

— Якщо лист стоїть на моїм столі — подумав він — то очевидно тому, щоб я його прочитав.

Джонсон почав читати і чим довше читав, тим більше дубіло йому волосся на голові. Це був найпалкіший любовний лист. Мужчина, що підписався під листом (якийсь Арно Петерсен) закликав п-ю Джонсон покинути мужа й піти з ним. Він не може без неї жити і коли вона не вислухає його прохання, то він убає її, мужа та дітей.

Тоді Джонсон перешукав усі шухляди, в яких жінка зберігала папери і знайшов ще кілька листів із такими самими погрозами і виявами любови. Тоді Джонсон схопив усі листи й побіг на поліцію.

Коли п-і Джонсон вернулася з кіна, застала в мешканні поліційного комісара, який домагався від неї адреси небезпечного поклопника. Радне-рад мусіла вона з плачем признатися, що всі ті страшні листи вона сама писала, щоб викликати задрощі у свого мужа. Їй навіть не прийшло на думку, що ціла історія може піти такими сензаційними шляхами.

Тепер ціла Данія бавиться коштом найної жінки, що хотіла сполукати свого чоловіка до лавної палки любови і задрощів.

Мужчина, що замість жінки здавав іспит.

Недавно писали ми про дивний випадок, що трапився у Франції. Урядовець скарбової палати Пер Робер не мав довіри до своєї жінки. Не тому, щоб не довіряв їй і підозрівав її у любовній зраді — навпаки, п-і Робер була, якщо йде про моральність, завжди найчеснішою і найліпшою жінкою.

Однак Пер Робер не довіряв своїй жінці, коли йде про французький правопис і математику. Вона, колишня учителька, щоб облекшити сміливе життя, рішлася поробити заходи дістати посаду управительки державного заведення для дітей. Однак перед тим мусіла вона зложити при відповідній комісії іспит. Тоді Робер обійняв на героїчний вчинок.

Він одягнув суцільно жінки, плащ із футряним ковніром, прицепив на вухо квітку і сам вийшов здавати іспит замість жінки. Для нього, що скінчив фізйологічний і правничий факультет такий іспит був дрібницею.

Іспит — як відомо — закінчився катастрофою, бо лукава доля щедрою рукою обдарувала Робера висотою 1 м. 80 см. А що він був колись легкоатлетом, то носив черевиків ч. 44. Руки в нього були теж як у боксера важкої ваги.

На деякі подробиці, особливо на ноги, звернула увагу одна з кандидаток, яка теж адала іспит. Вона шепнула про свої підозріння, показуючи предсідникові іспитової комісії на „маленького калібру“ ніжки одягнені в тонкі шовкові панчішки. Тоді предсідник заінтригований зовнішнім видом дивно „кандидатки“ викликав її на естраду і дав їй прочитати якийсь текст, хоч іспит був письменний. Голос „кандидатки“ зрадив „її“ до решти. Робера вигнали зі залу.

За три дні Робер і його жінка опинилися перед судом.

Ваша пова на іспиті викликала величезне враження — сказав до підсудного предсідник. Вей дивувалися: „Відки взявся той жіночий феномен?“

— Коли чоловік має 30 літ і в нього четверо дітей, то ясно, що він не може тоді вести себе, як 15-літній хлопчина. Та яби в мене не було дітей, я ніколи не рішився би на такий вчинок. Суд покарав подружжя з загальною. Муж і жінка зістали всього по 4 місяці в'язниці.

ПОКАРАНА ПОМИЛКА ПОЛІЦИСТА.

Адміністрація французьких телефонів розіслала недавно до своїх абонентів такі оголошення:

„Вистерігайтеся злодіїв, які приходять до помешкань буїмто для перевірки телефонів“. Таке писмо дістав і якийсь Фелоні в Ланс. На другий день повідомили його телефоністи, що того дня прийде урядовець управи телефонів перевірити, як функціонує апарат. Фелоні вийшлося таке повідомлення трохи підозріле. Він звернувся на пошту, однак там не мігте йому нічого про те сказати. Тоді на кожному випадок повідомив він поліційний комісаріат, який післав до його мешкання дижуруного інспектора Жоржа Гуше.

Коли монтер прийшов, інспектор вийшов із засідки, показав монтерові відзнаку поліційного агента й запитав:

— Зрозуміли?

— Зрозумів...

Монтер не протестував, коли агент застав його на руки ланцюжки і відвів його на поліційний комісаріат. А в комісаріаті, захав успіш ще відчинити рот, його добре жаль. Щойно пізніше виявилось, що арештований справді урядовцем телефонічної централі і що його післали для перевірки телефонів.

Побитий монтер подав агента до суду, на заохочення поліциста засудив на 2 місяці в'язниці, 50 фр. карі і 5.000 відшкодування для побитого монтера.

ВЕСЕЛЕ.

ОДНАКОВІ ПРИКРЕТИ.

Підчас іспиту:

— Чи кандидат може мені подати якийсь прикмету амоняку?

— Так, він швидко випаровує і втворює сльози.

— Гм, воно щось як із вашим умовним хемі.

ОПРАВДАНИЙ СТРАХ.

— Чи знаєш, Катруся, чому курятники вуються з яєць?

— Так.

— Скажи!

— Тому, що бояться, щоб їх не заграбозом із яйцями.

ШУКАЄ ПІДМОГИ.

— Пане господарю, чи ваш пес гризе?

— Ні, пане.

— Шкода!

— Чому?

— Поміг би мені перегризти цю перочечену як кістка.

ЗНАЄ ІІ.

— Як ти можеш дозволити на те, щоб твій тужий чоловік цілував? Чи ти його знаєш?

— Ні, але він каже, що мене знає.

ПОКРАЩАЛО.

Професора де Мартіно поклялися на клятвом до важко хорого, який лежав уже на пам'яті.

Раптом пацієнт пробуудився з горечкою, зорив очі, кинув оком по чужих личках і зовсім слабим голосом:

— Чого ті ідіоти хочуть тут?

— Мої панове, — каже на те професор лікарів — став хорого нагаляю лікарів. Бачите, що він уже пізнає нас.

ПРОСТА ВІДПОВІСТЬ.

— Коли тось винес 968.724 зол. і поділив (же половину цієї суми, то скільки він має заплатити?

— Половину, пане професоре!

ДОБРА ПОРАДА.

— Я чув, що їдженню риби впливає на умовний розвиток. Як думаєш, чи риба краще їсти?

— Гм... Якщо йде про тебе, то я радий тобі зо два кити на початок...

НЕ ЗАТОНЕ.

— Бідай Бога! Ти хочеш купатися на морі. Стративши сили і підеш на дно!

— О ні, я їз сьогодні тільки самі риби.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Михайло Посацький

ГРЕЦІЯ — УСМІХ ЖИТТЯ

20 ілюстрацій

Ця книжка це не значайні праці підорожні ані наукова студія про Грецію з ріжними фактами. Це погляд на давню Грецію з чвері її слави і на теперішню очом людини, що прирівнює її з нашою культурою.

ЦІНА КНИЖКИ зол. 3.—, з почт. пер. 3 30. Дістати можна у Видавництва „Діло“. Львів, Ринок 10 або у всіх книгарнях.

Ювілей Академічної Гімназії у Львові.

До відома всіх її колишніх учителів, учнів та абітурієнтів.

Редакційний Комітет, який займається ви-
данням пропам'ятного Альманаху, присвяченого
Академічній Гімназії у Львові, звертається ще
раз з покликом до всіх тих колишніх її учнів,
абітурієнтів та вчителів, які мають готові спо-
мини або раді були б такі спомини списати, щоб
були ласкаві надіслати їх Редакційному Комі-
тетові для використання. Ювілейний Альманах
Академічної Гімназії буде складатися з трьох
частин: історії Академічної Гімназії, споминів
та статистичних виказок. Рукописи просимо
надіслати на адресу: І. Кедрин, Львів, Ринок 10,
„Діло“. Всі дотеперішні рукописи, які прийшли
на цю адресу та були призначені для Альманаху,
передані Редакційному Комітетові, зокрема
проф. В. Радзкевичеві, як редакторові частини
споминів. З огляду на розміри недалекий тер-
мін починати Альманаху просимо прислати свої
спомини не пізніше, як до кінця березня ц. р.

Тому, що видача друком Альманаху Акаде-
мічної Гімназії у Львові та взагалі укладення
видаючої Гімназії вимагає поразних коштів,
Ювілейний Комітет звертається з покликом до
всіх колишніх учнів, абітурієнтів та вчителів
Академічної Гімназії у Львові, щоб були ласкаві
прислати передплату на Ювілейний Альманах
у висоті не менше 5-ти зод. Хто пришле щонай-
менше 5 зод., той дістане Ювілейний Альманах
Академічної Гімназії у Львові без огляду на те,
скільки та книжка коштуватиме у книгарській
продажні, при чому згорні зазначимо, що книж-
ка буде така поважна під оглядом змісту й роз-
кату, що її ціна буде напевне багато вища.
Гроші прислати до Земельного Банку, Львів,
вул. Садовського, з допискою: „На Альманах
Академічної Гімназії“.

У понеділок 21. березня ц. р. в год. 6. попол-
удні „Української Бесіди“ у Львові відбудуться
шпурні сходження колишніх учнів, абітурієнтів
вчителів Академічної Гімназії у Львові, на які
просимо їх якнайчисленніше явитись. Ювілей-
ний Комітет поінформує присутніх про підго-
тову до Ювілейного Світа.

ЗА ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ:

Д-р Дмитро Левинський, Д-р Волод. Липиняк,
голова, секретар.

Як відбувались вибори на солтісів

у турчанському повіті.

При недавніх виборах на солтісів і підсол-
тісів у турчанському повіті діялися неймовірні
показання і терор. У громаді Бусовицько 13
абох мусульмани були покинуті виборчий локаль,
та, що солтіса вибирав тільки 7 разних.
У громаді Туре предсідник, учитель Сабота,
просив у виборчого локала волосного війта
коштів і 12-ти голосами проти 17 вибраних такі
коштів, хоч цього правилинник не допускає.
У громаді Лужок Горішній предсідник сам іме-
нує солтісом чоловіка, якого за крадіж усу-
дили в 1933 р. зі становища громадського ко-
штів, а сім'ю і т. д. З інших громад теж на-
дходили жалючі звідомлення. Ось так шанують
виборчий правилинник і розпорядок міністра
муніципальних справ про чистоту виборів.

У всіх цих, як теж і в інших громадах, де
діялися алажованні, повинні радні до 3-ох
місяців внести протест до староства, про що по-
казав разом з відписом протесту повідомити
Канцелярію УНДО у Львові,
вул. Палава 7, III. поверх.

По широкому світі.

Міжнародний олімпійський комітет поста-
новив у Каїрі, що найближча олімпіада відбу-
ється в Токіо від 21. вересня до 6. жовтня
1940 р.

Румунський уряд подарував православним
монастирям 18.600 гектарів лісів та піль.

Шведський парламент почав дискусію над
бюджетом міністерства оборони. Мабуть усі
армії відкинуть домагання скріпити збро-
ною.

Румунські громади мусять, на основі но-
вого закону, призначувати 5% бюджетів на під-
тримку протилежності оборони, 3% — на
будівлю детської комунікації.

Масово розв'язують українські товариства у Рогатинщині.

Рогатинське староство на днях припинило
діяльність або розв'язало такі українські то-
вариства: читальні „Просвіти“: Вільхова, Фрага,
Лущинці, Долиняни, Клішівна і Підгороді; то-
вариства „Сокла“: Лучинці, Липиця Долишня й

ін.: Філія Т-ва ім. П. Могилі в Рогатині.

В багатьох товариствах переведено ревізію
в гринич невідомих. Докладніше про все пізні-
ше.

Франція пропонує замирення Еспанії.

Як довідується льондонський кореспон-
дент ПАТ-а, Франція запропонувала Англії
спільну акцію, що доведла до перемир'я в Е-
спанії. Згідно з французьким планом, на таке
перемир'я треба би дістати згоду Німеччини й
Італії; всі чужі війська треба би тоді відклика-
ти з Еспанії.

В ЕСПАНСЬКІЙ НАЦІОНАЛЬНІЙ АРМІЇ Е
ЛИШЕ 5% ЧУЖИНЦІВ.

„Радіо Насіональ“ заперечує вістки, які
появились у закордонній пресі, немовби до
еспанської національної армії ввійшло остан-
німи часами чимало чужинців, які рішили про
перемогу на арагонському фронті.

Тимчасом уже від року до еспанської на-
ціональної армії не прийняли ні одного добро-
вольця — чужинця; під цю пору є там не біль-
ше як 5% вояків не-еспанців.

„Радіо Насіональ“ заперечило також по-
голоски, немовби ген. Франко дав якісь CONCE-
сії чужинцям.

ФРАНЦІЯ ПОКИДАЄ ЗАСАДУ НЕІНТЕРВЕН-
ЦІЇ В ЕСПАНІЇ.

До Льондону наспіла вістка, що Франція
вистала до червоної Еспанії поважні транспор-
ти воєнного матеріалу та наказала своїм воєн-
ним кораблям патрулювати побережжя еспан-
ського Марока й Мінорки.

Англія намагається здержати Францію від
надто сильного втручання в еспанські справи.

БОМБАРДУЮТЬ БАРСЕЛЬОНУ.

В четвер в год. 7.45 рано літаки національ-
них військ бомбардували Барсельону. Згину-
ло коло 100 людей. Число ранених дуже ве-
лике.

Концентрація військ на польсько-литовському кордоні?

АЛЯРМИ ФРАНЦУСЬКОЇ ПРЕСИ.

ПАРИЖ, 17. 3. ПАТ. Французька преса
присвячує багато місця польсько-литовському
конфліктові. „Експедиційор“ помістив телеграму
з Льондону, на основі вісток з Ковна, того змі-
сту, що на польсько-литовському кордоні
сконцентровано бригади польської піхоти.
„Парі Соар“ пише, що на польсько-литовським
кордоні зміцнено військові станиці. Далі ви-
слідують здогади, що Польща відкине пропози-

ції литовського уряду у справі скликання міша-
ної комісії, що висвітлює інцидент з 11. берез-
ня ц. р. і займається справою навізання нор-
мальних взаємин між обома державами.

Англіська преса теж живо цікавиться
польсько-литовським конфліктом.

На найближчому засіданні сенату мін. Бек
зговорить польсько-литовські взаємини.

Відозва жінки Чанкайшека до христіян.

З нагоди Великого Посту жінка Чанкайше-
ка звернулася до християнського світу з відо-
звою, в якій гаряче просить молитися, „щоби
жертва Китаю не пішла на марню і щоби вона
довела до трікового, справедливого миру на
Далекому Сході.“ (КАП).

ЯПОНСЬКИЙ ДЕСАНТ У НАНТУНІ.

Японські військові та моряцькі відділи
причалили в Нантуні, на північному березі рі-
ки Янтсе, і заатакували тамошні китайські ча-
стини, щоб відкинути їх з берега ріки.

Вбивство в Белзці перед судом.

(Від власного кореспондента.)

ПРОМОВИ ОБОРОНЦІВ.

У вівторок 15. ц. м. вечором почалися про-
мови оборонців, які скінчилися щойно по півночі.
Перший промовив адвокат д-р. Мещинський.
Він просив, щоби присяжні потвердили винув-
а підсудних, бо повинні звинувити з лиця землі
чолові, що гуртуються в організації, яка „годи
в потенге і маєстат Жечи Посполитей“.

Опісля прийшов до голосу оборонців під-
судних Кука і Цини д-р Ст. Шухевич. Своєю до-
ву з великим спокоєм і повагою виголошену
промову почав словами: „Справа погана, дуже
погана, а поганиша для мене тим більше, що
старанися з нею звязати мою суспільність і такі
установи, як приватну українську гімназію в
Золочеві й у Львові. Ця золочівська гімназія не
мала з ним нічого спільного. Зрештою ніяка
легальна установа не мала з цією справою ні-
чого спільного, а смію твердити, що і ніяка
нелегальна. Адже з розправи знаємо, що ОУН
ще в 1934 р. стримала ввесь терор і за цього
карає. Ком. Фурман виразно тут зізнав, що
звичайне владде ОУН не були о тем поवाद-
мійонс“. Отже ні легальні, ні нелегальні органі-
зації не мали нічого спільного і тр-ба розгляда-
ти цю справу як звичайну справу підсудних,
треба її звязати як діло гуртка людей з око-
лиць Красного. Я не вважаю цієї справи полі-
тичною. Далі просив обор., щоби прис. судді
на жистину забули, що тут на лаві сидять укра-
їнці і на жистину залишили на боці всієї народ-
ні і віроповіданні справи, бо тут йде про велику
ставку. Оборонців не оспорок факти принадлеж-
ности підсудних до ОУН і справи грабунку, до
чого підсудні самі призналися та перейшов до
обговорення заміту, чи підсудні свідомо вби-
ли свої жертви. Підсудні у слівстві алажовали
правду, доказом чого те, що прокуратор саме
на їх алажованні збудував майже цілий акт об-
винувачення. Зрештою ком. Фурман який має

під тим оглядом довголітній досвід, висловив-
ся сам про підсудних, що вони знавали у слів-
стві правду, але коли приходилося їм гворити
неправду, тоді мовчали. Отже у слівстві підсуд-
ні зізнали, що виключили напад на державні
установи саме тому, що не обійшовся би без
проливу крові. На це вказує і алажовання лавну
експропріаційного нападу. Зробили напад на
американський, з революцерами в руці, так як
впр. напад у Городку, тоді не потребували
улажувати історії з поліцесом. Не кожний но-
сить зброю, щоб вбивати. При недавнім проце-
сі Добожинського учасники не були обвинуваче-
нені за те, що стріляли до поліції, але що стрі-
ляли, щоб ударемити погоню. Також не тарда,
що й мали при собі, мала лишень стримати по-
гоню. Впадо тут питання, чому підсудні взяли
касетку з гримми не втікали? Не втікали саме
тому, бо тоді прийшло до кровопролиття. Ко-
лиж з касетою їхали на задній фірі, то не мо-
гли теж утікати, бо не могли залишити на не-
певну долю двох своїх товаришів, які їхали на
бричці з переду. Для них було це дуже небез-
печне. Тому завертають Нізвентого, а їм залиши-
лось або завернути бл. п. Ясінських візком, а
самим втікати пішки, або бл. п. Ясінських велі-
ти, щоб вертали пішки, а самі втікали візком,
що було найраціональніше. Слово „завиць“ ви-
кликало нещастя і серед ночі, серед великого
їх схилювання повстала між ними лавка. Не
виключене, що перший стріл упав і припадко-
во, бож деякі з них мали перший раз зброю при
собі. Такий Цини не знав навіть на своїм рамени
слід нести кріс і не знав, чи він набитий. Отже
стрілянина повстала не в намірі вбивства, лише
внаслідок переполюху. У слівстві Цини і Ку-
могли відокатитися від стрілянина, а проте при-
зналися до того, що стріляли, але без наміру
вбивства. Надармо шукаємо мотиви, навіщо

— Рішні вісти. В Мавську дошав
проти 20 литовців за прихильність до "ро-
квістів". Воевійний суд у Коши заведе Соши
Вашинка за шпигунство на кару смерті за
замови на до смертну казнь, тому, що
малолітній. — У Вани присудили до смерт-
ної казні канцлерського уряду. До смерт-
ної казні присудили також.

— Нова подорож до північного бігуна. З'являючись англійських учених вибирається у гравні ц. р. під проводом проф. Коха на величезній німецькій гідропаузі до північного бігуна, щоб дослідити підбігунові околиці між північно-східним побережжям Гренландії і Шпіцберген. Залогом гідропаузі буде складатися з двох англійських морських летунів, двох механіків, 2 радіотелеграфістів і шістьох осіб обслуговування.

— Естонці втікають зі Сибіру. В останніх днях вернулося до Таліна зі Сибіру багато естонських родин, які перед 20-ти роками виїхали зі своєї батьківщини. Однак тепер на Сибірі такі важкі умовини життя, що естонці масово покидають Сибір і вертаються до рідного краю. Оповідають, що в останньому році з центральної Росії виселили всіх естонських комуністів на Сибір, де вони працюють при лісних роботах. Жінки і родини естонських комуністів перебувають у Туркестані.

— Відомин афери Крігера. Найвищий суд у Стокгольмі видав присуд у двох справах щодо оголошення до конкурсної маси Крігера кредитностей на 30,700,000 корон. Суд відмовив собі ці претенсії. Перед найвищим судом є ще чотири подібні справи, в яких суд оголошить присуди вже в найближчому часі.

— Нестало хоруговок зі свастикою у Відні. Тому чимшильшіше мусили спровадити у Німеччину. Військові вантажні самоходи розвозили ці хоруговки і роздавали їх населенню. Однак і цей запас вичерпався в короткому часі. Тоді кожний член пробовив відділу у Німеччині доставити минулої суботи доручення зібрати щодня по 50 штук хоруговок зі свастикою, які ввійшли літаки відвозили до Відня.

— Жіночі недуги. Авторі класичних підручників про жіночі недуги підкреслюють корисне ділення природної гірної води „ФРАНЦІШКА РОСИФА“, тем у часі цієї протести.

— Усміх на устах дозвляє лише гарний і молодечий вигляд, тим підносить привабливість і чер кожної жінки. Цю мову самотності може кожна жінка обернути до своєї користі, коли втручається адекватно уста і губи. Раціональним засобом плавання уст і губ є ОДОЛЬ.

31 судової салі.

ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО ОУН.

Мин. тижня скінчилася розправа перед судом присяжних у Станіславові проти В. Мартинця і товаришів, яких прокуратор притягнув до відповідальності за приналежність до ОУН. Ця 10. березня зізнавалися свідки оборони, які не внесли нічого помітного до розправи. З черги обор. д-р Когут поставив внесок, щоб трибунал відчитав протоколи деяких установ, у яких працювали підсудні і звернувся до міністерства внутрішніх справ у справі звільнення поліцейського Сірка від урядової тайни, щоб він виклав джерела конфіденційних вістей про участь підс. Михайла Мартинця в якійсь нараді ОУН у Львові в липні 1935. р. Трибунал допустив лише доказ з відчитання протоколів, а другий внесок відкинув.

Прок. Тремболович домагався, щоб призначили судді підтвердити вину всіх підсудних казючи, що вони своїми націоналістичними рефератами і своєю працею в легальних українських установах приготували цілий український народ під культурно-освітнім, а передовсім господарським оглядом до будучої національної революції і відірвання Сх. Галичини від Польщі. Рішні свята, ювілеї і т. д. — це все покривка, це все діяльність у користь ОУН. Зрештою переписка підсудних зі засудженим на ОУН Принком вказує приналежність їх до ОУН. Так само відправи богослужень у Богородичах у пам'ять померлих „кавалерів“ є покривкою для відправи богослужень у пам'ять Біласа і Данилишина, бо конфіденційні вісті стверджують, що священник справді може віддати імена померлих кавалерів, але в дійсності має пам'ять Біласа і Данилишина (1).

З оборони перший промовляв д-р Волант підкреслюючи, що листи від Гриника нічого не доводять жодя те, що Гриник був графом, який заснував усіх своїх діячів у Богородичах своїми листами та вимагав відомості. У відповідь на ці листи деяких підсудних не було нічого каригального ні протидержання.

Другий промовляв д-р Когут протестуючи проти напівсудового тону прокуратора проти оборони. Описав оборонці обговорення усіх фактів, що їх акт обвинувачення мігав доказом приналежності підс. М. Мартинця до ОУН, і що засудження і пошлю в „Солокі“, чинилися

III УКРАЇНСЬКА ШАДНИЦЯ В ПЕРЕМИШЛІ III

ЄДИНА

Українська Каса Ощадності

із правом пупілярності веде всі банкові чинності — з днем 15-ого березня 1938
перенесла свої бюро до власної кам'яниці Ринок ч. 3. І. п.
Тел. 1207. 2-3 Чекове Konto ч. 144.755.

у кружку „Відродження“, що є легальною установою, подібною до Польської Протинальської Ліги; участь у самоосвітньому гуртку кружка „Рідної Школи“; візід М. Мартинця до Львова на рідношкільний курс у травні 1936, що його прокуратор уважає за виїзд до вишколу ОУН під покривкою рідношкільного курсу. Вкінці спирався над найбільшим аргументом поліції, на думку якої відсутність членства М. Мартинця в політичних партіях є безсумнівним доказом його приналежності до ОУН.

Останній промовляв обор. д-р Диденко. По 20-хвилинній нараді присяжні підтвердили вину підс. Володимира Мартинця і Петра Атаманюка а заперечили вину підс. М. Мартинця та Йосипенка. На цій основі трибунал засудив В. Мартинця на 3 роки, П. Атаманюка на 2 роки в'язниці, зачислюючи їм слідчий арешт і відбрав обом підсудним громадянські права на 10 літ. М. Мартинця та Йосипенка звільнив від вини і кари.

Дописи.

ТЕРНОПІЛЬ.

Будова Дому для Рідної Школи. Цю важку справу рушили нарешті з місця. Тернопільський кружок Рідної Школи ударяє кооперативну гімназію, ліцей та фазово-допоміжну школу. Вої ці школи мають тепер приміщення в конюшні в будинку Української Бурси ім. о. Андрія Кашка. Цей будинок за тісний, для школи невідповідний і, що гірше, не можна в ньому примістити всієї школи, якої бракує дається до школи відтворювати. Старшина кружка в журбі на долю своїх шкіл поставивши в найбільшому часі приступити до будови власного дому, якого кошти булиб приблизно 15 до 200 тисяч злот. Щоб таку позачку суму зібрати, за початком Старшини кружка powstał окремішній комітет з представників усіх місцевих товариств кооператив та установ під проводом голови кружка Р. Ш. д-ра Якова Яреми. Виконуючи бажання цього комітету, Рада Польового Союзу Кружків Р. Ш. запросила представників читальни „Прогрес“, кружка Р. Ш. кооператива, духовенства та інших місцевих осіб в цілому повіту на нараду, що відбулася 9-го березня п. р. На жаль а привади ліній дороги (весняні розтопи і болота) зважало тільки 70 осіб із 26 місцевостей. Нарату почав д-р Я. Ярема. Представник зібраних амаганій українського народу аккомпаніє при помочі Р. Ш. молоді українське покоління, заслунав докторські осяги, і сказав про значіння шкіл, які веде кружок та конешну потребу власного дому, в якому знайшлиб постійно і відповідне приміщення не тільки для існуючої школи, але і наміченої всього двох шкіл. Такого дому треба ще й на те, щоб дати змогу кружкові розбудувати дашні оточини для отит. праці, якої, як у кожній іній молодості, в Тернополі недостатньо та вкінці, щоб могли віддати будинок Бурсі, яка віддавши будинок для шкіл була приваблива обмежати свою діяльність зі школою селенської міської школи. Закінчивши промову, подів бесіду склад ширшого комітету і його елекції. Після цього скарбник комітету п. Іван Ляш представив приблизні кошти будови і план збірки фондів, позачка до відомості, що службовики місцевих кооператив уже згодилися віддати на цю ціль свою односторонню платню і що вже напашають дати від окремих інституцій та осіб. Після оголошеної дискусії, в якій всі бесідини підкреслювали необхідність будови, обідали ланкавдичину поміч та давали алуати викладки, як одбуту іній джерела доходу, зібрані утмалили такі резолюції: 1) Учасники повітової наради в Тернополі, 9-го березня 1938 р. визнають справу будови рідношкільного дому як дуже важку і конешну. 2) Учасники зобов'язуються поробити на місцях самоти, щоб у найкоротшому часі, найдалі до місяця, відбулася нарада представників місцевих організацій під фмрою місцевого кружка Р. Ш. а де нема кружка то під фмрою іній установи. Про це і місце наради треба повідомити Польовий Союз Кружків Рідної Школи в Тернополі. 3) Учасники такої місцевої наради повинні поставити місцевий комітет будови, який складає опис елекційних жертводавців у особному районі і зважачить впасти сподіваної жертви відповідно до спроможності жертводавця. 4) Коштів місцевий комітет зважачить свого представника до ширшого комітету будови в Тернополі. 5) Учасники виберуть аномік себе до повітового ширшого комітету представників українського населення повіту. По думці останньої резолюції вибрали до ширшого повітового комітету дошть представників і на

цьому нараді зважачили. Старшина кружка Р. Ш. в Тернополі надіється, що українське громадянство тернопільське і сусідніх повітів збудується на величезні жертви, щоб відбудувати в Тернополі величезний храм для науки і виховання української молоді відповідно до гідності славного українського громадянства. Діючи так, хто скоро діє, тому людині жертви на будову можна слати вже тепер на руки старшини, директора Івана Ляша в Тернополі, вул. Пушкарська ч. 29 або до „Українського Кооперативного Банку“ або до „Поліського Народного Банку“.

м. р.

Спорт.

КОМУНІКАТ ФІЛІ ІЛН — ЛЬВІВ

Виста філі ІЛН Львів припадає, що зважачить загальні збори філі ІЛН відбулися в суботу 26. п. м. а год. 17.30 в залах залу при вул. Рутенського 22. III. Сенція джю-джітсу подів до відомості, що організує двомісячний курс джю-джітсу для членів і нечленів. З уваги на те, що спровадження фазового тренера впаде дуже багато, оцінка на курс буде для членів і нечленів ФІЛІ 10 злот. (20 учасників курсу). При меншій силі участі виста буде відповідно зважачить. Тренінги будуть відбуватися два рази тижнево. Зголошення приймає ФІЛІ кожного дня аж до 31. п. м. між год. 19—20, в доміні.

Легкоатлетичний реферат подів до відомості, що перший весняний тренінг наших легкоатлетів відбувся в неділю 20. п. м. на площі Сокола-Вотля в год. 8.30. Того самого дня зважачить у ведлі 20. п. м. в год. 18.30 Товариський Ветер в залах Клубу.

Виді.

Шахи.

ШАХОВІ МИСТЕЦТВА ЛЬВОВА.

Під протекторатом Товариства „Молода Громада“ відбулися шаховий турнір за мистецтво українського Львова. Початок турніру в п'ятницю 25. п. м. Зголошення можна до 23. п. м. між год. 7—8 вночі у доміні Т-ва при вул. Коотина ч. 1 а.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Борис Ольхвський: ВІЛЬНИЙ НАРІД. Відомості українського державства, том І. Варшава, 1937. Видання „Варш“. Стор. 91, 8°.

Лев Чачинський-Д-р Ярослав Хмільський: ННН-ЖИЯ ГАЛИЧ. (8 малюнків та ілюстрацій). Станіславів 1938. Накладом д-ра Я. Хмільського, Станіславів, Салішська 23. Стор. 77 з малю. Форм. 8°.

Беніто Мусоліні: NAVIGARE NECESSE. Промови і писання 15. XI. 1914 — 28. X. 1922. Перша частина. Переклад Михайло Остронського. Видання „Нова Доба“. Львів 1938. Стор. 126, 8°.

ЖУРНАЛИ.

РІДНА МОВА, ч. 2 (62) за жовт. Заст.: І. Огішко: Складня української мови, IV. Будова речовини в поетичній народній мові. — Проф. д-р І. Валігорський: Мова в творч. М. Черемшини. — І. Огішко: Сучасна літературна мова Наддніпрянської України. — Проф. д-р Б. Гриник: Особливості української перифразної української діалекти. — І. Огішко: Головні змісти від літературного твору. — Проф. І. Г. Габина: Висок — джю-джітсу. — Проф. д-р І. Пашкевич: Звідки казка „Сніг“? — І. Огішко: Мова „Наймичка“ Т. Шевченка. — Л. Г. Паскаль. — Ю. Вулицький: Яя Федка Гуску в театрі галиць. — М. Слобода: „Рідне Слово“. — І. Шкляк: Не гарно так робити! — Доповідає Прихильників рідної мови. — Рідномовні замітки. — Адреса „Рідної Мови“. Варшава IV, вул. Сталікова 25 м. 10.

ПРАКТИЧНЕ НАВЧАННЯ СВІТЛИВСТВА (Заст. иній курс). Ч. І. Видів Василь Павлак в Матинці.

Театри.

Великий Театр:

П'ятниця, 18. III. год. 7.30 веч. „Донго-го Тома“.

Субота 19. III. год. 7.30 веч. „Донго-го Тома“.

Театр Річностностей:

П'ятниця 18. III. год. 7.30 веч. „Ми були молоді“.

Субота 19. III. год. 7.30 веч. „Ми були молоді“.

Жіночі торбинки

сукня, портфель, портмоне, гаманці, не-
сеєр, поручки і напівкільця по найде-
шевшій ціні робітничо-ремесно-галин-
тернина Н. Б. А. Р. Е. Р. у Львівській
ка. 2 побіч фірми Олів'єра.

Український Нар. Театр ім. І. Тобіле-
вця.

СКОНІ:
18. III. Шугайський барон.
19. III. Орфей.
20. III. Шаріка.
21. III. Довбуш.
22. III. Орфей у Пеклі.
3. Складного ідею театр до Сніжівського,
Болехова і Дошні.

Український Народний Театр ім. М.
Садовського.

БЕРЕЖАНІ:
18. III. Півня Бесіда.
19. III. Маруся Богуславка.
20. III. Подружжя мети.
21. III. Гетьман Полуботок.

ПІДГАЙЦІ:
22. III. Хмара.
23. III. Півня Бесіда.
24. III. Подружжя мети.
25. III. Маєвська.
26. III. Гетьман Полуботок.

Управу Театру приймає до хору добру
оспілку, а також і теорія. Зголошен-
ня присилати ареа в світлинах до те-
атру.

Зол. 10 --- КУЛЬЧУК з 14 кар. золота
у ГІНБЕРГА, Сикстуська ч. 4.

К. Н. А.

АПОЛОН: "Буревій" епіт. фільма.
АТЛАНТИК: "Жінки над пропастью".
ВАЛТИК: "Возбурене щастя".
ВАНДА: "Жовтий скарб", "Лише раз
кохання".

ГРАЖІНА: "Косицька під Радзівил-
лами".

БІРОНА: "Я вихувати".

КАСІНО: "Еспанський метелик" (Дж.
Медоуелл).

КОПЕРНИК: "Шулерів роман" із Се-
лекі Гетті.

МАРУСЕНЬКА: "При втретє", "Два
абсолютні" Пат і Паталон.

МЕТРО: "Найрадіший шалі".

МІРАЖ: "Чарівні очі" (Марта Егерт)
комедія з Ед. Кантором.

МУЗА: "Товариші оброї".

ПАКО: "Гамма".

ПАЛІС: "Ліній Мажюте".

РАВ: "Факер ч. 18".

РІДЛІТО: "Намні серці".

СВІТ: "Трибуна гласності", "Герой з
Томасу".

СІЛЕНЕ: "Чар богами і роєм".

ТОП: "Кішка і промисл".

УТІХА: "У світі розвідки" та роєм.

ХІМЕРА: "Умні ви, Пасифа".

ФОТОПЛЯСТИНОК:

Іда Маріяська 51.

Еспанія — Валенсія, Гранада.

ФОТОПЛЯСТИНОК "Святювд" (Пасам
Гамма ч. 7):

"Канада".

Львівське Радіо.

П'ятниця, 18 березня 1938.

6.15—8.00 Радіо-аудіо, 11.15 Для
дітей: "Людський дим" у Дембінці, 11.40
Монітор: Франк, а оп. "Гамма", 12.05
Позування аудіо, 13.45 Супр. гутіра,
13.50 Супр. орк., 14.30 Легка музика
з оп.; у перерві в год. 14.40 Ауд. Кіно,
14.50 Вправа, 15.00 Спогади зм. мікром.
Музика з оп., 15.20 Бюджетні вісті з міста
та провінції, 15.30 Господарські вісті,
15.45 Від міської школи до скляних де-
тей, гутіра для старших дітей, 16.00 Ру-
гута з хором, 16.15 Орк. концерт, 16.50
19.30 Актуальна гутіра, 17.00 Відгук-
но осередки адром, 17.15 Шов у мис.
Збіжжів-Рухоміска в супр. форт.,
17.50 Освід надані, 18.00 Освітня ко-
муна, 18.15 Туристичний інформатор,
18.15 Ветеран, увертюра в пз, 18.30 18.35
Програма на завтра, 18.35 Промова по
словах А. А. Власа, 18.50 Спорт, 19.00
Комедія XIX століття "Галушка тель-
тотот" Ад. Алашка, 19.30 Шов у мис.
хору, 20.00 Супр. концерт, у перерві ко-
ло год. 21.00 Веч. дошні, гутіра, 22.50
Ост. вісті, 23.00—23.30 Розр. музика
з оп.

Субота, 19 березня 1938.

6.15—8.00 Радіо-аудіо, 11.15 Для
дітей: "Світлий промінь", 11.40 Теорія
Надерівського в пз, 12.05 Позування а-
удіо, 13.45 Концерт бажані, 13.50 Тел-
аудіо оркестра, 13.50 Господарські ві-
сті, 14.45 Телур Умні для дітей: "Про
тота, що татам власніми дорогами", з
оп. Канада, 15.15 Розр. концерт орк.
мелодістів, 16.50 18.35 Актуальна гу-
тіра, 17.00 Спогади про Пасифіка, 17.15
Від Атея до Баррауту: "Гамма ра-

тух Олімп", 17.50 Наша програма, 18.00
18.50 Спорт, 18.10 Хор, вокальні пісні,
18.55 Програма на завтра, 11.00 Іспанія
в Бельгії, Горі, 19.50 Промова през.
Мосійського присячена П. Пасифіка-
му, 20.00 Орк. мішаний хор у перерві
в год. 20.45 Веч. дошні, актуальна гу-
тіра, 22.00 Орк. концерт, 22.50 Ост. ві-
сті, 23.00—23.30 Музика з оп.

Неділя, 20 березня 1938.

8.00 Сигнал часу; 8.30 Весілля аналі-
фікація буття; 8.40 Келер-Волі "Рак-
ці" увертюра з оп.; 8.50 Про помилки в
планетній науці та пастинні рости; ко-
ло год. 10.30 після богослужіння Му-
зика з оп.; 11.22 "Валентини мей" про-
гулянка по держ. факр. сакської порцеля-
ні в Мюнх; 12.05 Супр. поранок; 13.00
Фільм, огляд; 13.30 Салон, музика, пі-
сельні, форт. джез, гармонійні; 14.45
Для села: Огляд ринку різних продук-
тів, Волки на ріллі; 15.45 Для дітей:
"Коли Великий Наполеон був ще ма-
лий", Музика з оп.; 16.05 Оп. арії у мис.
Серг. Венісина в супр. форт.; 16.25 Шет-
дильські пісні Ветерана, сіль, скарлика,
вояк, форт., 16.45 Орк.; у перерві ко-
ло год. 17.50 Хвилинка бюра студії; 18.30
Театр Умні: "Опокуса" Вд. Маршон-
ського; 19.35 Про Сикстусів; 20.00 Розр.
концерт у мис. Л. Сикстусів (супр.) і
сва. тріа; 20.35 21.00 Спорт; 20.40 Поїст-
огляд; 20.50 Веч. дошні; 21.15 "Та йод",
"Нова весна"; 22.00 Форт. респітал Пер
Мастер Верже; 22.35 Сикстусів композит-
тора із оп.; 22.50 Ост. вісті; 23.00—23.30
Легка музика з оп.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

П'ятниця, 18 березня 1938.

БЕРЛІН 15.35 Легка музика, 17.00 Пе-
снй Вал Аліска, 17.10 Форт., 18.00 Давні
в нові воєни, 22.30 Розр. музика, БУДА-
ПЕШТ 19.15 Форт., Сіг-д Шнефойт
(Фаллад), 22.00 Циг. музика, БУДА-
ПЕШТ II 18.30 19.00 20.00 21.00 "Тристан
і Ізоальда" оп. Вагнера, ВІДЕНЬ 19.25
Розр. музика, 20.00 21.00 22.00 "Буду-
вничий Союз" драма Ібсена, ДАЙТШ-
ЛАНДЗЕНДЕР 18.15 Дітей піснй, 18.00
Давні баллади в опр. нових композито-
рів, ДРОТВІЧ 20.00 21.00 "Ля Рондін" оп.
Путіка, КОШІЦІ 14.00 18.45 Встані,
18.00 Орк. концерт, МІЛАН 18.00 Шо-
пенівський концерт, 21.00 22.00 "Фільмо-
ва зірка" оп. Дайлберта, ПРАГА 21.00
Орк. концерт, РАДІО ПАРІ 18.00 Камер.
музика, 21.15 Піснй, 21.30 22.00 23.00 Те-
атр Умні "Воскресіння" на осн. Тол-
стого, РІМ 21.00 22.00 Супр. концерт,
ФРАНКОФУРТ 20.00 21.00 22.00 "Сов-
єтський циркус" оп. Росіні.

Субота, 19 березня 1938.

БЕРЛІН 19.10 Поемніці та віртуозів,
20.00 21.00 "Вален фон Таран" муз. ком.
Штрекера, 22.30 Легка й танк. музика,
БІЛГОРОД 18.05 Нар. музика, 22.15 Нар.
піснй, БУДАПЕШТ 18.30 Циг. музика,
19.30 20.00 21.00 "Циганське кохання" оп.
Легара, ВІДЕНЬ 12.00 "Давиде пенітен-
те" орк. Моцарта, 18.30 Нар. дім, 19.25
Концерт хору, 21.35 22.00 Концерт на
окр. і орк. 4-моль Дюскака, ДРОТВІЧ
20.00 "Кармен" оп. Бізета, І. дім, КОШІ-
ЦІ 14.00 18.50 Вісті, 18.00 Д-р В. Кукта-
Д-р А. Путка "Гутіра з членами мілк.
відгу при вершині сулі в Кошачих",
МІЛАН 17.15 Давні танки, 21.00 22.00
"Андрій Шені" оп. Дюскака, ПРАГА
22.30 Танк. музика, РАДІО ПАРІ 18.00
Для дітей, 18.45 Веч. дуєти, 21.15 Піснй,
21.30 22.00 Театр Умні, 22.10 "Ветир у
Париж" муз. розр. програма, 23.05
Супр. музика, РІМ 17.15 Танк. музика,
21.00 Канада.

Неділя, 20 березня 1938.

БЕРЛІН 12.00 Орк., мажоранні, ко-
ло-форт. адром, 16.00 Вальс, орк.,
20.00 21.00 Веч. вяд. вес. танк. адр.;
БІЛГОРОД 18.00 Нар. піснй; БРЕСЛІВ
20.00 21.00 22.00 "Валентини отрізнені" оп.
Дюскака; БУДАПЕШТ 12.30 Оп. орк.,
18.30 Циг. муз., 21.50 22.00 Вальс, орк.;
ВІДЕНЬ 11.45 12.00 Фільм, орк., 15.40
Сикстусів, 17.55 18.00 Із свята про-
босення, 19.35 Арії та піснй, Дюскака б-
ркт., 20.20 21.00 Вальс, орк., 21.30 22.00
Фр-астр. концерт; ДАЙТШЛАНДЗЕН-
ДЕР 14.00 Канада для дітей, 22.30 Легка
й танк. музика; КОШІЦІ 9.00 Гр-акт.
богослужіння з уакор. катехизис, спев-
хор гр-акт. богослужіння, 18.00 Бобу-
скаль "Буйко в Америці" піснй відгук
члени нап. театру з Ужгороді, 18.45
Вісті; МІЛАН 17.00 Розр. музика,
18.00 Ратондів на теми італійськ. нар. пі-
снй, 21.00 Муз. комедія, 22.00 Орк. му-
зика; МІНХЕН 20.00 21.00 "Семітський
циркуляк" оп. Росіні; ПРАГА 14.30
15.00 "Кармен" оп. Бізета, 17.40 18.00
Супр. концерт; РАДІО ПАРІ 19.30 Форт.,
20.00 Спекта, 21.15 Піснй, 22.25 Хор, РІМ
17.00 18.05 Супр. концерт, 19.45 Розр.
музика, 21.00 Концерт сикстусів, орк., 21.30
22.00 Вальс, орк.; ОФІЦІА 19.30 Спін,
20.00 Скарлика; ШТУТУАРГ 19.15 20.00
21.00 "Факет" оп. Гунада; ФІЛОРЕН-
ТІЯ 13.30 18.00 "Малюк Ватерлія" оп.
Путіка.

Радіокутик.

РІЛЬНИЧІ ГУТІРКИ ПЕРЕД МІКРО-
ФОНОМ.

Радіокутик у українській мові
перед мікрофоном Польського Радіо у
Львові мають вже свою традицію. Соці-
да обрібка і цікава тематика актуальної
підбрана, найбільш відомі серед укр-
їнських радіоблоготів. До господар-
ської центральної установи Сільський
Господар приходять листи з подякою
для представителів рільничих відгуків та
побажання, щоб тих відгуків було біль-
ше.

Воврема п'являть село гутірки на ва-
гальні теми, як шпр. відгук мис. Ломчука
про ком-самію.

У програмі назначено вже дальші гу-
тірки на господарські теми, яких рече-
нєв буде поданий у часопісах.

Радіоблоготів можуть, а навіть по-
винні писати свої свідки і побажання
безпосередньо до Польського Радіа,
Львів, Ваторія 6.

МОЛОДЬ ШКІЛЬНА ПЕРЕД МІКРО-
ФОНОМ.

В рільничих шк. аудиторій відбулася 3-го
д. м. аудиторія учнів в фільм української
ліманди у Львові. Концерт був прива-
нечий творчістю великого композитора
Миколи Лисенка. Ветеране слово з до-
непомітним аудиторією мав ученик Збігнєв Бу-
кало, що дуже гарно англословом змісто-
вий реферат про значення творчості
Лисенка. Хор учнів виконав шкільну
народні піснй між ними відому пісню
"Ой пушу я кониченка", що почина-
ється терпентом. Виконали останньої пі-
снй ученики Костя Мирослав — І. тенор,
Микитович — ІІ. тенор і Кіж Роман —
баритон виконали дуже добре, хоч і
початку чути було малу тремт. Ауді-
торія приготували шп. проф. Радіокутик
проф. Промович, який проводив хо-
ром. Дня 6. п. м. радіоблоготів до-
дальше багато цікавих річей з гутірки п.
Ліній Буралісній про народню пісню.
Гутірка була англословена цікаво, а від-
хід факсон, що мазував на арозумі-
ня піснй справи.

БІРЖА.

Львів, 17 березня 1938

Гроші.

Купно-продаж: Бельгія белг. 49.37,
88.90, Долари амеріканські 5.28.50, 5.6.00,
Долари канад. 5.28.00—5.25.50 Флорени
гол. 201.24—202.50, Френки фр. 16.40—
15.9. Франки швейцарські 122.30—121.50,
Фунти англ. 26.43—26.37, Гульдени голл.
100.25—99.75, Корони ч. 17.40—16.10 Кор.
дан. 118.05—117.20 Кор. норв. 132.83—
131.85, Корони шв. 156.13—153.15, Ліри
італ. 22.00—21.10, Марки фініанд 11.65
—11.30, Марки нім. 101.00—98.00 Ші-
лінги австр. 89.00—84.00, Темі Авія 26.20
—25.95, Марки шв. срібні 115.00—110.00

Ауді.

Банк Польський 115.50 Цукор 35.00.
Вугіль 29.50, 29.00, Ліпноп 62.0. Мо-
дєлі 13.0, Островськ 54.75, Стараховіч
40.00, 35.50, Габсбург 48.25.

Папери

4 і піл проп. внутр. 65.75, 64.13, 3 іл.
1 см. 80.50 серія 50.00, 3 поз. іл. 2 см.
79.50 серія немот. 5. конвєрс. 69.25 прем.
дол. 39.25, 4 конвєрс. 65.00
Тендєнція сильніша.

ЦІНИ МАСЛОСОЮЗУ

Львів, 17 березня 1938 р.

1 кг. масла десер. білого, без оп. 3.45 зол.
1 кг. масла бочков. вид. з опак. 3.50 зол.
молоко 18—19 сот.
(якни коша) 3.10 зол.
Тендєнція на масло й молоко вдержана,
на ялиця анжжкова.

ОПОВІСТКИ.

Загальні Збори Членів Товариства
"Українська Бесіда" у Львові ауд. Ру-
товського ч. 22, І відбулися 2 квітня
1938 в суботу в годині 6 (18) вечір на
значений денний придом. Якщо в го-
дині 6 вечір не було достаточного чи-
сла членів передбаченого оглядом, то
збори відбулися годину пізніше без
огляду на кількість членів (§ 24 ст.), а
важність рішень. — Виділ. 616 1-2

КУПНО - ПРОДАЖ

ХМЕЛІВІ ПЛАНТАЦІЇ Чеські гради о-
казійно продає Рєшчєр, Логанія 37,
546 4-7

ДЕРЕВЦЯ овочеві, до прикрас, щеплені
боні — продає Семіа Салманіч-Городи-
нчик при М. Т. Р. Львів, Коперніка 20,
І. п. 606 2-3

МАШИНУ Адлер моделі 17, Мерседес
моделі 3, українсько-польськ. продає
Іванішин, Городицька 23. 615 1-3

МЕШКАННЯ

ТРИКІМНАТНЕ мешкання в новині, ку-
хнею і повним комфортом на П. пов. при
ауд. Крашівського 23, від 1. 4 д. р.
608 3-3

РІЖНІ

УНЕВАЖНОЮ згублений свій збу-
мент тототності (сказу особисті) пє-
ний громадським урядом у Острошчині
у вересні 1934. Яворівський Василь. 5-4

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Примар Др. Шварц

недуги шкірні, венеричні і косметика від
словацького 4. проти гол. лєччя

Тел. 218.51.

ВЕРНУСЯ

ОГОЛОШЕННЯ.

СІК ЦВІТУЧОГО ЛОПАНУ

успішний при шкірних алергіях, а-
лєтїках, скарфулах, хоростат, тє-
рєній шкірі, лишай і весіллях. Про-
дажа в аптєках і дрогеріях. Голо-
вний склад: Варшава, Мюдова 14, Тел.
5.42-99. Магістер Едвард Гобєт. 6-3

Коли терпінш

— Пів Сикстусів-
ський Сік Сізіа (лі-
робий) — успішний при боні і ко-
жних пєчєних, катарх, болі мязів
і кишк, лірєсовому каміку і мє-
чєр, невралгічних болі і вересні
корчєх і боліх голови. Продаж в ап-
тєках і дрогеріях. Головний склад:
Варшава, Мюдова 14, телефон 5.42.99.
Магістер Едвард Гобєт. 6-3

КОНКУРС.

Товариство "Просвіта у Львові" по-
ложує конкурсу на освітній предмет
при Філіях "Просвіти" в атрах. Пермо-
ство мають кандидати з лєтєю, а ва-
жніше із середньою освітою, що при-
кєрєвали вже на освітній діячєр і які
організувати та вести хору та оркєстр.
Подання вносити до Товариства "Про-
світа" у Львові Ринок 10 з вересня
жєтєписом, а відомості свєдєні та о-
ручєнні листами. Зголошенєня ви-
пєніше до 31 березня д. р.
Головний Виділ Т-ва "Просвіта".

Приписові поштові друки

і книжки до вжитку ча-
сописів

Лікми кожне видавництво послужує
ся можна купити в Адміністрації "Діло"
Львів, Ринок 10. Для провістки вєдє-
мо за пєчєтєм.

Цінник друків:

Zawłodzenie wysyłkowe 1 gr 1 sm.

Gazetowa książka nadawcza 1 gr 1 sm.

Książka rozsyłkowa 1 gr 1 sm.

на 400 урєдєх жєтє 1 gr 1 sm.

на 600 урєдєх жєтє 1 gr 1 sm.

БРИТВИ

найліпші, гарантовані, світли
марок продає по найнижчих цінах
оказійно фірма

С. ФЕДЕР

Львів Коперніка ч. 18

Сикстуська ч. 7

Галицька 18

Ріжного роду ОВОЧІ-
ЦУКОРКИ і т. п. у ва-
ликому виборі поручєк по
найнижчих цінах

К. БРУННЕР

Львів, Сикстуська 31. Тел. 255.35

За редакцію відповідає Олександр Костиш

Визнає Визавича Спїжк "Діло".

З друкарні Вид. Спїжк "Діло", Львів, Ринок 10.